

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3916/2022
20.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца ЈП ЕПС Београд, Огранак ЕПС Снабдевање Београд, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Никола Златковић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 1540/21 од 16.11.2021. године, у седници већа од 20.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 1540/21 од 16.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 6565/19 од 08.12.2020. године делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 1540/21 од 16.11.2021. године одбијена је жалба туженог, потврђена првостепена пресуда у делу о трошковима поступка и одбијен захтев туженог за накнаду жалбеног поступка.

Против наведеног другостепеног решења тужилац су благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. става 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Трошкови поступка представљају споредно потраживање које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе. Стога нема потребе за новим тумачењем права, за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана и од општег интереса, нити је потребно уједначавање судске праксе.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП и одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. става 2. тачке 5) у вези члана 420. става 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења о трошковима поступка. Трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање, и не узимају се у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије, па је Врховни касациони суд установио да ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић